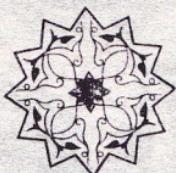

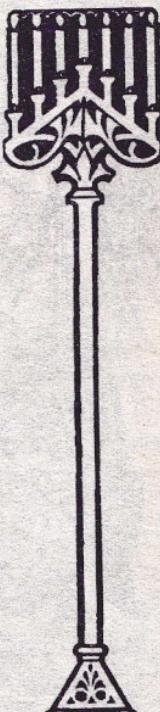
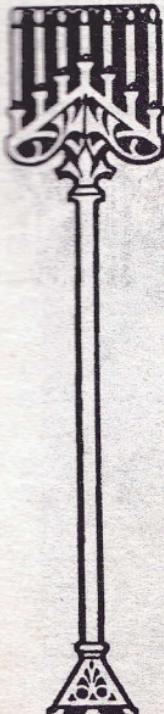
TAINA DEZVĂLUITĂ A CELOR TREI ZILE CARE AU FOST PETRECUTE DE IISUS LA TEMPLU

Revelate prin inspiratie
divina si asternute pe
hartie de
JAKOB LORBER

Redactarea finală a traducerii acestui
text a fost realizată de Profesor Yoga
GREGORIAN BIVOLARU.

Respect pentru oameni și cărți

Respect pentru oameni și cărți

1.

Obiceiul examinării atente a copiilor în Templul din Ierusalim

Era un vechi obicei și o datină de necontestat în întreaga împărătie a iudeilor ca ei să-și aducă copiii la Ierusalim, la Templu, dacă aceștia împliniseră deja doisprezece ani, unde ei erau atenți întrebăți de bătrâni farisei și de către învățați despre tot ce-și însușiseră până la această vîrstă, în special cu privire la învățătura despre DUMNEZEU și profeti.

Atunci pentru o asemenea examinare trebuia să fie achitată și o anumită taxă, după care cei examinați, în măsura în care o doreau și dacă în plus mai plăteau încă o mică taxă, puteau obține în final un fel de certificat de capacitate. Dacă copiii astfel examinați se dovedeau excepționali în toate privințele, ei puteau fi primiți după aceea și în școlile Templului, având astfel perspectiva de a deveni cândva slujitori aleși ai Templului.

Dacă părinții puteau într-un anume fel dovedi că ei și copiii lor provineau din seminția lui Levi, atunci primirea în școlile Templului se făcea fără dificultăți. Dar dacă ei nu puteau dovedi acest lucru, atunci primirea se făcea mai greu, ei trebuind în mod formal să-și plătească cu o anumită sumă de bani admiterea în seminția Levi și totodată să aducă Templului o jertfă însemnată.

Fetele erau excluse de la acest examen - cu excepția cazurilor în care ele, fiind îndemnate de părinți, doreau să fie examineate, pentru a fi cât mai plăcute lui DUMNEZEU. În acest caz ele erau examineate foarte minuțios de bătrânele Templului, într-o clădire specială și în final primeau la rândul lor un certificat care atesta astfel toate cunoștințele și deprinderile care au fost dobândite de ele până atunci. Asemenea fete excepțional dotate ca inteligență și foarte frumoase puteau apoi să devină soțile respectate ale preoților și leviților.

Examinarea băieților, dar mai ales aceea a fetelor, dura puțin. Erau atunci puse câteva întrebări principale care erau folosite aproape întotdeauna și pe care orice iudeu le învăța și le știa pe de rost cu mult înainte.

Răspunsurile respective la întrebările care erau bine cunoscute erau băgate dinainte în capul copiilor, astfel că nici nu apuca examinatorul să-și termine bine întrebarea, că examinatul era deja gata cu răspunsul.

În asemenea situații mai mult de zece întrebări nu primea nici un examinat, de aceea este ușor de înțeles că examinarea unui băiat

abia dacă dura câteva minute. Mai ales că, dacă el răspunde foarte bine și rapid la primele întrebări, celelalte nu i se mai puneau.

După acest examen sumar băiatul respectiv primea un mic bilet, cu care el și părinții lui se prezintau la aceeași casă la care se achitase taxa de examinare; după prezentarea biletelului el și familia sa trebuiau să mai achite suplimentar o mică taxă, dacă doreau cumva ca în schimbul biletelului să primească un certificat al Templului. Copiii cu părinți săraci trebuiau să prezinte într-o asemenea situație, un *Signum paupertatis* (certificat de sărăcie) căci altfel nu erau admiși la examen.

Perioada examenelor respective era fie de Paști, fie de sărbătoarea Tabernacolelor și ea dura de obicei cinci până la șase zile. Dar înainte de a începe examinările în Templeri, chiar cu câteva zile înainte, anumiți slujitori ai Templului erau trimiși prin hanuri ca să afle cum căți candidați s-au adunat.

Cei care doreau atunci să fie remarcați puteau să o facă, contra unei taxe, pentru că în acest fel le venea mai repede rândul la examen. Cei fără taxă rămâneau de obicei ultimii, iar pentru examinarea lor examinatorii nu-și dădeau prea multă osteneală și de obicei aceștia nici certificate nu primeau. Este drept că lor li se promitea în final că le va fi trimis un asemenea certificat, dar în realitate totul rămânea doar o simplă promisiune.

Uneori se întâmpla însă și ca unii băieți de foarte mare Spirit, înzestrare și talent să pună la rândul lor întrebări examinatorilor și să ceră felurite explicații despre un anumit aspect sau despre altul care fusese revelat în scierile inspirate ale profețiilor. În asemenea împrejurări unii examinatori plini de orgolii și ifose devineau de obicei arăgoși și supărăcioși; căci la rândul lor examinatorii de atunci erau rareori mai buni cunoșători ai Scripturii și profețiilor decât deplorabilii noștri învățători de azi (această afirmație a fost făcută (scrisă) în anul 1859). Ei știau de multe ori foarte puțin, cunoscând doar atât cât să răspundă acceptabil la acele "clasice" întrebări. Dincolo de aceasta întunericul ignoranței se întindea chiar și în cazul examinatorilor.

Desigur că atunci asistau la examen, ca un fel de comisari de examen, și unii bătrâni și învățăți. Ei însă cel mai adesea nu examinau, ci doar ascultau ceea ce se examina. Numai în cazuri cu totul deosebite, ca cel amintit mai înainte, dacă merită cu adevărat osteneala, începeau și ei să se agite și mustreau mai întâi pe un astfel de băiat care punea întrebări dificile, pentru îndrăzneala lui nechibzuită, de a se fi încumetat să-și pună examinatorii într-o situație delicată (în care ignoranța lor cu privire la acele subiecte ieșea și mai mult în evidență), răpindu-le pe deasupra și timpul.

Dacă un asemenea băiat excepțional ca pregătire și inteligență nu se lăsa astfel intimidat și insista cu hotărâre asupra a ceea ce-și propusese și dorea să cunoască, atunci mai mult pentru a salva aparențele față de popor decât de dragul adevărului, el era trecut în grupa celor care așteptau și atunci el trebuia să aștepte pentru a afla ulterior răspunsul la asemenea întrebări critice, până la o anumită oră din seară, și abia atunci era din nou chemat și audiat.

În final, atunci când venea ora stabilită, acești băieți care puneau întrebări dificile erau chemați, cu o oarecare stare de nemulțumire, din colțul lor și atunci fiecare trebuia să-și repete din nou întrebările puse de el mai înainte, iar unul dintre bătrâni sau învățații care se simțea cât de cât capabil îi dădea de obicei un răspuns cât mai abscons și foarte încâlcit, din care băiatul respectiv clar că nu devinea cu ajutorul lui mai deștept - iar poporul care asista și el, în timpul acesta, se bătea cu palma în piept și se minuna adânc cât este el de prost, mut, surd și orb, față de profunzimea necercetată a Spiritului lui DUMNEZEU, care era atunci "exprimată" prin gura unui bătrân sau a unui învățat și în cele din urmă unii dintre acești oameni simpli și neștiatori chiar îl dojeneau pe acel băiat pentru obrăznicia lui.

Respect pentru oameni și cărți

2.

Spiritualitatea cu totul excepțională a lui Iisus - copil venit la Templu. Dania bătrânelui Simon.

Problema dificilă ridicată de Iisus. Cuvântarea învățatului mai tânăr.

Dar un astfel de băiat cu adevărat spiritual nu a lăsat capul în jos în asemenea situație și a zis: "Tot ceea ce există în marea și bogata lume a lui DUMNEZEU este luminat în timpul zilei de cea mai clară lumină solară și chiar și noaptea nu este niciodată aşa de întuneric, încât să nu vezi nimic; de ce oare trebuie ca tocmai această importantă învățătură, care în esență are menirea de a arăta oamenilor cât mai clar și cât mai lîmpede calea cea dreaptă spre adevărata tămăduire și mântuire, ajunge să le fie dată acestora într-un mod atât de greoi și încălcit, încât aproape că nu mai este cu putință să o înțeleagă nici un suflet?"

Trebuie să știi că băiatul care tocmai reprosase bătrânilor învățări ai Templului acest lucru, eram Eu însuși (Iisus) și prin întrebarea mea simplă și precisă i-am pus astfel într-o mare încurcătură, mai ales că la unison cu Mine tot poporul aflat de față a început să-Mi dea dreptate spunând: "Pe DUMNEZEUL lui Abraham, Isaac și Iacob - iată că acest băiat este uimitor de deștept și fără îndoială că el trebuie să discute mai mult cu bătrâni și învățății! Vrem tocmai de aceea să depunem pentru el o danie însemnată în cutia mîlelor".

Un israelit foarte bogat din Bretania (și anume tatăl, pe atunci încă în viață, al lui Lazăr, Martha și Maria) a pășit atunci cu curaj înainte și pentru că Mă admiră a depus pentru Mine o danie de 30 de pfunzi de argint și ceva aur, pur și simplu pentru ca eu să pot discuta mai departe cu bătrâni și învățății Templului.

Bătrâni și învățății au

acceptat, bineînțeles, cu foarte multă plăcere această danie mare, iar Eu am dăpat astfel dreptul de a angaja cu bătrâniu Templului o discuție cu totul extraordinară și care cu siguranță că era nemaipomenită până atunci.

Această problemă și primă întrebare deja amintită era însă din Isaia, iar răspunsul oferit în ea era extrem de mistic - fiind foarte abscons modul în care se răspunde la ea. După cum vom vedea, această întrebare a constituit motivul dezbatерii detaliate următoare, pe care o vom urmări și noi. Cine o va citi cu o mare atenție și cu inima bună și plină de o dragoste curată pentru DUMNEZEU, acela va obține fără îndoială din ea multe lucruri foarte valoroase pentru sufletul și mintea sa.

Înainte însă de a fi ajuns la dezbaterea care a avut loc după aceea mai pe larg, pentru că acum aveam plătită libertatea de a vorbi, am revenit la prima problemă pe care o ridicasem și am început să-i chestionez pe bătrâni și pe înțeleptii de la Templu, punct cu punct.

Problema pe care Eu o ridicasem era însă luată din Isaia, cap.7, versetele 14, 15 și 16 și versetele respective sună astfel: "Domnul DUMNEZEU însuși vă va da un semn: priviți și veți vedea că o fecioară va fi însărcinată și în final ea va naște un prunc pe care îl va numi Emanuel. El va mâncă lapte și miere, până când va ajunge să știe să respingă răul și să aleagă numai binele. Dar luați aminte căci mai înainte ca băiatul să învețe să respingă răul și să aleagă numai binele, tara, pentru care vă temeti, va fi părăsită de doi regi ai săi".

Prima parte a problemei este: cine este fecioara și cine este fiul ei Emanuel și când va fi necesar ca un asemenea fiu să vină pe lume. Timpul indicat ar trebui să fi sosit deja, de vreme ce iată că țara lui Iacob a rămas de mai mulți ani fără cei doi regi ai săi și este stăpânită de păgâni. Oare nu cumva acel băiat născut acum doisprezece ani la Betleem într-un staul de oi de către Fecioara Maria, cea care a fost

